

РЕШЕНИЕ

№ 2483

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 04.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **9268** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Н. Д. Х., с адрес: [населено място], с адрес: [населено място], срещу мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление по ЗДОИ, вх. № PRB202006943315I/26.08.2020 г. /препратено от Администрацията на МС/, както и срещу последвалия изричен отказ, изх. № 2835/2020 г. - ГП/02.02.2021 г. на на заместника на главния прокурор на Република България К. Ф..

В жалбата се твърди, че постановените откази са незаконосъобразни, издадени в противоречие с процесуалните правила и в нарушение на материалния закон и на адм.-производствените правила. Иска се от съда да отмени отказите и да реши делото по същество. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява, претендира направените по делото разноски.

Ответникът – заместникът на главния прокурор на Република България, редовно призован, се представлява от юриск. Е. В., която оспорва жалбата, представя писмени бележки, намира жалбата за неоснователна, а отказите – за правилни и законосъобразни. Претендира съд. разноски за юриск. възнаграждение.

Административен съд – София – град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят подава до МС заявление по ЗДОИ, препратено впоследствие до Върховна касационна прокуратура, вх. № PRB2020069433151/26.08.2020 г. за достъп до обществена информация, което съдържа искане за предоставяне на следната информация:

1. Живее ли главният прокурор на България И. Г. в държавната резиденция Б.?
2. По силата на каква нормативна уредба е разрешено обитанието на дом № 5 от И. Г.?
3. Имал ли е друг главен прокурор такава привилегия?
4. Извършен ли е ремонт преди нанасянето на Г. и на каква стойност?
5. Проведен ли е търг за ремонта и кой го печели?
6. Охраняван ли е Г. от БЗС в периметър на НСО?
7. От бюджета на прокуратурата ли е платен ремонта на дом № 5?

В заявлението не се излагат никакви други мотиви или съображения защо се иска тази информация и какво се цели с получаването ѝ.

В издаденият след мълчаливия отказ изричен отказ, изх. № 2835/2020 г. - ГП/02.02.2021 г. на заместника на главния прокурор /л. 25-26 от д./ се сочат доводи за неоснователност на искането. На първо място, твърди се, че информацията не е обществена по характер, понеже касае изцяло информация за конкретно физ. лице, а не касае дейността на прокуратурата на Република България. На следващо място, се твърди, че информацията касае изцяло лични данни.

Сочи се, че съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 „лични данни“ са всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“). Физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Следователно местоживеенето на определено лице е защитен признак по силата на Регламента, а съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ този закон не се прилага за достъпа до лични данни.

На следващо място, сочи се, че осъществяването на конституционно защитеното право да се търси, получава и разпространява информация, в това число и обществена такава, не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на други лица, както и срещу националната сигурност, обществения ред, здравето на гражданите и морала /чл. 5 ЗДОИ/. Посочва се и, че съгласно действащото законодателство, главният прокурор на Република България спада към категорията на охраняемите лица и оповестяването на местоживеенето му би могло да представлява заплаха за

сигурността му.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок за оспорване и от надлежна страна.

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима за разглеждане по настоящото дело.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация /обн. ДВ, бр. 55 от 2000 г./.

Обществена информация по смисъла на закона е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти – чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и 2 от закона. Горепосочените субекти, в случаите, когато попадат в обхвата на чл. 3 от ЗОДИ, имат задължението да предоставят информация, която да е създадена в кръга на тяхната компетентност или да се съхранява от тях и да е налична. Обществената информация, която отговаря на първото изискване е два вида - официална и служебна. В разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Правните актове на държавните органи, в които по дефиниция следва да се приеме, че се съдържа официална информация са нормативни, общи и индивидуални. За първите от тях достъпът е осигурен чрез обнародването им в Държавен вестник. За останалите достъпът се осъществява по реда на ЗДОИ, освен ако изрично не е предвиден друг начин. Служебната информация, според чл. 11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

Съгласно чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ този закон се прилага и за достъп до обществена информация, която се съхранява от публичноправни субекти, различни от тези по ал. 1, включително публичноправните организации. Съобразно посочената законова дефиниция, Върховна касационна прокуратура е задължен субект по см. на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ като държавен орган. Предвид на последното, същата е задължена, при постъпване на заявление за достъп до обществена информация да издаде акт по реда на ЗДОИ. В случая е формулиран на първо място мълчалив отказ по подаденото заявление като впоследствие е формулиран и изричен такъв като са изложени и съответни мотиви. Съгласно текста на разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ, в решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация се посочват правното и фактическото основание за отказ по този закон, датата на приемане на решението и редът за неговото обжалване. Съображенията за отказ следва да бъдат изложени в решение, по реда на чл. 38 от ЗДОИ. В случая формата за издаване на изричен отказ не е точно спазена, понеже е изпратено писмо до заявителя, което не е във формата на решение, но липсата на този реквизит в заглавието на акта не представлява съществено нарушение на адм. – производствените правила, понеже не се отразява на

неговото съдържание, с което се отказва исканата информация.

Изричният отказ е издаден от компетентен адм. орган, с оглед приложената по делото заповед № РД-04-208/12.06.2020 г. /л. 14/, с която заместникът на главния прокурор К. Ф. е оправомощена да се произнася по заявления по реда на ЗДОИ.

Съдът дължи анализ на относимата правна регламентация, имаща отношение към случая.

Така, според разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ: „Основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато:

1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2;
2. достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес.“

В случая, правното основание, изложено в изричния отказ по ЗДОИ е свързано със защитеността на тази информация със закон, а именно: Закон за защита на личните данни, като редът за предоставянето им е уреден изрично като фактите попадат в хипотезата на изключението, съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ, според която този закон /ЗДОИ/ не се прилага за достъпа до лични данни. Настоящият състав на съда се съгласява изцяло с изложеното от адм. орган, че в случая исканата информация не касае дейността на държавният орган – ВКП, а се отнася изцяло до лични данни, касаещи личността на главния прокурор на Република България. Така формулирана - исканата информация не попада в обхвата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, понеже посредством придобиването ѝ не се цели съставяне на собствено мнение у заявителя, относно дейността на задължени по закон субекти. Исканата информация, относно мястото, където живее главния прокурор, действително не касае извършваната административна, властническа дейност от прокуратурата, съгласно конституционните ѝ правомощия по чл. 127 от КРБ.

На следващо място, по делото липсват данни, лицето, за която се отнася тази информация, да е давало съгласие за предоставянето ѝ, поради което е осъществена и втората хипотеза за отказ по ЗДОИ, съгласно чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. В случая надделяващ обществен интерес не може да е налице, предвид на факта, че тази информация, от една страна е защитена по ЗЗЛД и на следващо място – предоставянето на същата би могло да доведе до заплаха за здравето и личността на лицето, изпълняващо длъжността „главен прокурор на Република България“. Тази длъжност несъмнено предполага наличие на повишена опасност от посегателство над това лице, предвид на конституционните му правомощия за управление на органите на прокуратурата, които имат задължения по разкриване и преследване по силата на НК на извършителите на криминални престъпления. При разкриване на исканата информация за местоживеенето на главния прокурор безспорно би възникнала опасност за личността му, респ. за националната сигурност. Тази реална и обективна възможност за засягане на националната сигурност безспорно попадат в обхвата на изключението за предоставянето ѝ, съгласно чл. 5 от ЗДОИ, според който: „Осъществяването на правото на достъп до обществена информация и на повторно използване на информация от обществения сектор не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на други лица, както и срещу националната сигурност,

обществения ред, здравето на гражданите и морала.“ Предоставяне на информацията по т.т. 2-7 е изцяло свързана с тази по т. 1, относно факта, дали главният прокурор обитава Резиденция „Б.“ като предоставянето ѝ би дало косвен отговор и на този въпрос, поради което искането и в тези точки е неоснователно.

При изложената правна аргументация, жалбата срещу постановените мълчалив отказ и последващ изричен отказ на заместника на главния прокурор на Република България е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена. От ответника се претендират разноски за юриск. възнаграждение, което следва да бъде към минимален размер – 100 лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, II отделение, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Н. Д. Х., с адрес: [населено място], срещу мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление по ЗДОИ, вх. № PRB202006943315I/26.08.2020 г. /препратено от Администрацията на МС/, както и срещу последвалия изричен отказ, изх. № 2835/2020 г. - ГП/02.02.2021 г. на заместника на главния прокурор на Република България К. Ф.;

ОСЪЖДА Н. Д. Х., с адрес: [населено място], да заплати на Върховна касационна прокуратура, разноски за юриск. възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване.

Преписи да се връчат на страните!

СЪДИЯ: